

Přečtěte si následující text a přepracujte ho, aby vznikl výklad. Využijte údaje z textu, avšak text přebudujte tak, že přestavíte věty, pozměníte slovní zásobu, vypustíte to, co nepatří do výkladu.

O tři léta později (1781) se rozlétla městem zpráva, která nás vzrušila. U Modrého hroznu se tenkrát o jiném nemluvalo. Nejvyšší purkrabí František Nostic se rozhodl vystavět na tehdejší Královské třídě proti Karolinu okázalou, honosnou budovu pro umělecké účely...

S patřičnou okázalostí je položen 7. června 1781 základní kámen. Nedá mně to a často zpozvdáli obhlížím rostoucí stavbu. Vzniká podle plánů dvorního architekta Haffeneckera a budou zde dvě pořadí lóží, „nóbl“ parter, jak se v té době říká, druhý parter a galerie.

Za dva roky, 21. dubna 1783, je s velkou slávou divadlo otevřeno.

Čteme latinský název na průčelí budovy „Vlasti a múzám“ a klademe si palčivou otázku: Jaké vlasti? My si svou vlast i své vlastenectví představujeme rozhodně jinak. Hlavní divadlo království českého je německou scénou. Přesto mu nemůžeme upřít velkou zásluhu, již mělo pro naše divadelnictví.

Tady také pozvedl jednoho říjnového večera roku 1787 sám Mozart nepatrnou hůlku a my jsme poprvé uslyšeli jeho božského Dona Giovanniho.

„Mojí Pražané mně rozumějí,“ řekl postavou malý, ale svým uměním jeden z největších skladatelů. Jeho melodie se rozbíhaly přes jevištní rampu k lidem do ulic a do hostinců, kam je přinášeli pražští muzikanti.

A toto divadlo nám konečně přece jen poskytlo vlastenecké vzrušení. Lednový den roku 1785 byl bez sněhu, celý prokřehlý. Vltava studila jako ruka staré ženy. Byla sevřena krunýřem ledu a vítr z Petřína a smíchovských strání svištěl až dolů do městských ulic a šlehal po tvářích. A přece nám bylo teplo u srdce. Vždyť v divadle patřícím stavům mělo konečně poprvé zaznít z jeviště české slovo.

(Podle A. Langra)

Český jazyk pro 8. ročník ZŠ a pro odpovídající ročník víceletých gymnázií. SPN, Praha 2000